(ஆ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு வேளாண்மை விளைபொருள் அங்காடிகள் (இரண்டாம் திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 30/70)

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே,

"தமிழ்நாடு 1970-ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை விளைபொருள் அங்காடிகள் (இரண்டாம் திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 30/70) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

1970-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண்மை விளைபொருள் அங்காடிகள் (திருத்தம் தீர்வை செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதாவை ஆலோசனைக்காக முன்னுரைக்கும்போது 1952-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண்மை விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் 18 பிரிவின் (1) உட்பிரிவினைத் திருத்த வேண்டிய அவசியத்தை தக்க காரணங்களோடு விவரமாகக் கூறியிருக்கிறேன். வரி விதிப்பை (buy) என்பதற்கு பதிலாக "கட்டணம்" (fee) என்று மாற்றினால் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 286-வது பிரிவு 1956-ம் ஆண்டு மத்திய விற்பனைச் சட்டம் இவைகளினால் விளைகிற பல சிக்கல்களை ஏற்படா வண்ணம் செய்யலாம் என்று கருதப்பட்டுள்ளது. அதிகப்படியான கட்டணமும் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படியே தமிழ்நாடு வேளாண்மை விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் 18-வது பிரிவின் (1) உட்பிரிவைத் திருத்தி விற்பனைக் குழுவிற்கு "கட்டணம்" விதிக்கும் அதிகாரத்தை அளிக்கவும், அதன் விளைவால் மேற்படி சட்டத்தில் மற்ற விதிகளை மாற்றம் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. மேற்படி கருத்துக்களைச் செயலாக்க 1970-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண்மை விளைபொருள் அங்காடிகள் (இரண்டாம் திருத்த) அவசரச் சட்டம் (1970-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அரசுச் சட்டம் 3/1970) ஆளுநரால் சாற்றப் பட்டுள்ளன.

இந்த அவையின் முன்புள்ள இந்த மசோதா அவசரச்சட்டத்தை, நீக்கக் கோருகிறது. எனவே இந்தப் பிரேரணையை ஏற்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Thiru K. RAMAMOORTHI : Sir, I move the following amendment :—

'That the Bill be circulated for the purpose of eliciting opinion thereon'

Thiru K. VINAYAKAM : Sir, I second it.

Thiru A. A. SUBBA RAJA : Sir, I move the following amendment :—

'That the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets (Second Amendment) Bill, 1970 be referred to a Select Committee consisting of .... Members of the Assembly.' Names of Members to be furnished later.)

The amendment was duly seconded.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : என் பெயரில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள 'That the Bill be circulated for the purpose of eliciting opinion thereon' என்கிற திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, out of pity of second it.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவை மக்களுடைய கருத்தை அறிந்துகொள்ள அவர்களுக்கு முன்வைக்கவேண்டும் என்ற திருத்தத்தை நான் முன்மொழிந்திருக்கிறேன். இதற்கு முன்னால் ஒரு மசோதா கொண்டுவந்தார்கள். அதைச் சட்டமாக நிறைவேற்றிவிட்டோம். ஏற்கனவே வசூலித்த பணத்தை செல்லுபடியாக்க அந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டதாகையால் எங்களுடைய எதிர்ப்பையும், ஆட்சேபத்தையும் எழுப்ப வில்லை. ஆனால் அப்படி அல்ல இந்த மசோதா. இதை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சபைமுன் அமைச்சர் அதை வைத்திருக்கிறபோது நானும் சில கருத்துக்களை அவை முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற விதமே சரியல்ல. நாம் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்து—அது உயர்நீதி மன்றத்திலே செல்லாது என்ற அடிப்பட்டுவிட்டது என்றால் அந்த மசோதாவை செல்லுபடியாக்க நம்முடைய அதிகாரத்தை வைத்து இது கொண்டுவரப்படுகிறது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கான விளக்கத்தையும், காரணங்களையும் சொல்கின்ற நேரத்தில் இந்தச் சட்டம் உயர்நீதி மன்றத்திலே என்ற காரணத்திற்காக இந்த வரிவிதிப்பைச் செல்லுபடியாக்குவதற்காக இன்ன இன்ன விதிமுறைகளின் கீழ் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது எந்த அளவுக்கு நாம் நீதித்துறைக்கு மதிப்பளிக்கிறோம் என்பதைக் காட்டுகிறது. இது சரியான போக்கு அல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது 'செஸ்' என்று இருப்பதை 'கட்டணம்' என்று மாற்றிவிட்டால் இதில் இருந்து பிழைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். சட்டத்தில் இருந்து தப்பிக்கொள்ள அரசே இப்படி நடவடிக்கை எடுக்கத் தொடங்கிவிட்டால் நாம் யாரைக் காப்பாற்றுவது? இந்த மாதிரியான போக்கு, எண்ணம் நியாயமானது அல்ல, ஜனநாயகத்திற்கு உகந்தது அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு வரிவிதிப்பைப் பற்றி இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பொழுதுபோனால் பொழுதுவிடிந்தால் நாம் விவசாயப் புரட்சியைப் பற்றிப் பேசுகின்றோம். ஆனால் திரும்பத் திரும்ப விவசாயிகளின் மீது தான் வரியைப் போடுகிறோம். இந்த மசோதாவிலும் கூட இந்த வரியை விவசாயிகளும்தான் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் தான் உறபத்தியாளர். விற்பனை செய்பவர். வாங்குகிறவர்களும் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. ஏற்கனவே விவசாயிகள் விவசாய வருமான வரி கட்டுகிறார்கள். மூலச் சட்டத்தை உயர்நீதி மன்றம் செல்லாது என்று தீர்ப்பளித்தபின் நாம் திருத்த மசோதா கொண்டு வருகிற இந்த நேரத்திலாவது விவசாயிகளுக்கு விலக்கு அளித்திருக்கலாம். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரை 1959-இல் இருந்த நிலைமை வேறு, 1970-இல் இருக்கிற நிலைமை வேறு. விற்பனைக் கூடங்களை நிர்வகிக்கின்ற பொறுப்புக்கு

பணம் தேவைப்படுகிறது என்ருல் வாங்குகிறவர்களிடத்தில் இந்தக் கட்டணம் வாங்கினல் போதுமானது. விவசாயிகளின் மீது போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்களுக்கு விலக்களிக்க ஒரு அரிய வாய்ப்பு இருந்தும் அதை இந்தச் சர்க்கார் நழுவவிட்டிருக்கிறது.

மாலை 4·30 அடுத்து கட்டணமாக நூற்றுக்கு 45 பைசா அதிகபட்சமாகவும், குறைந்த பட்சம் 20 பைசாவும் விதிக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இதனல் வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். என்ருலும் சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயிகள் குறைந்தபட்சம் 20 பைசா கட்டணத்தைக் கட்டும் படியான நிலைமை ஏற்பட்டே தீரும். ஆக, எல்லாவகையிலும் விவசாயிகள் மீது தான் வரி விதிக்கப்படும் என்பதற்கு இந்த ஒரு மசோதாவே போதும். இப்போதைக்கு இது குறைந்த பட்சம் 20 பைசாதான் என்ருலும் நாளாவட்டத்தில் விற்பனை வரி மசோதாவைப் போல இதுவும் கூடிக்கொண்டே போவதற்கு இது ஒரு வழிகோலியாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடம் என்பது எங்கள் தென்னுற்காடு மாவட்டத்தில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. ஆனல் வரியைக் கொடுங்கள் என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஒன்றை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நெல்லை விற்பனை செய்வதில் எவ்வளவோ கஷ்டம் இருக்கிறது. இடைத் தரகர்களை ஒழிக்க முடியவில்லை. நாங்கள் ஆட்சியிலே இருந்தபோது ஏன் ஒழிக்கவில்லை என்று நீங்கள் கேட்கலாம். நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள், என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னலே பேசிய முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் அவர்கள் மிக அழகாக இந்த சாம்பிள் எடுப்பதைப் பற்றிச் சொன்னர். அதோடு மட்டுமல்ல மிகச் சாதாரணமாக விவசாயிகள் இந்த நிலைக்கு ஆளாக நேரிடுகிறது. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. இது தவிர்க்கப்படவேண்டும். அதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்தாகவேண்டும்.

பல வியாபாரிகள் விவசாய நெல்லை கொண்டு போய் விற்பனைக் கூடங்களில் விற்க இயலாத அளவுக்குத் தடுத்துக் கொண்டிருக்கிருர்கள். என்னுடைய பகுதியான திண்டிவனத்தில் 4, 5 பேர்களாக சேர்ந்து அந்த விவசாயிகளை மிரட்டி அவர்கள் கொண்டு வருகிற நெல்லை விற்பனைக் கூடங்களுக்கு கொண்டு போக முடியாத அளவுக்கு அவர்களையும் அடிப்பது திருடுவது போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிருர்கள். அப்படி எடுத்த அந்த நெல்லை கொண்டு போய் கள்ள மார்க்கட்டிலே விற்கக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. இது போலவே விழுப்புரத்திலும் பல இடங்களில் இப்படி நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வரி விதிப்பை நாம் வைப்பதற்கு முன்பாக பொது மக்களின் கருத்தை அறியவேண்டுமென்று கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: சார், இன்றுள்ள சமுதாய அமைப்பிலே நீதிமன்றங்கள் அளிக்கக் கூடிய தீர்ப்பை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்றோ அல்லது அப்படியே விட்டுவிடவேண்டுமென்றோ நான் ஒப்புக்கொள்ள விரும்பவில்லை. காரணம் இன்றைக்கு பொது மக்களுக்கு சாதகமான முறையில் எந்த அளவுக்கு எந்தெந்த துறையில் அமல் படுத்த வேண்டுமென்ற எல்லா

தீர்ப்புகளையும் நாம் அமல் படுத்தி அதற்கு வேறு விதமான முறையில் சட்டத்தை அமல் படுத்தவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் உள்ள நிலைமைகளைத் தான் நாம் பார்க்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அப்படிப் பார்க்கக்கூடிய நேரத்திலே நமக்கு மணிலா வந்திருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினை உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று சர்க்காருக்கு விரோதமான முறையிலே தீர்ப்பு ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு அதை வேறு ரூபத்திலே இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த குறிப்பிட்ட பொருள் மணிலாப் பயிர். மணிலாப் பயிறுக்கு எத்தனை வரிகள் இருக்கின்றன என்று நான் சொல்லாமலேயே அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். எண்ணெய்க்கு 3 சதவிகிதம், பிண்ணாக்குக்கு 3 சதவிகிதம், மணிலா பயிருக்கு 3 சதவிகிதம் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. அது மத்திய சர்க்கார் போட்டாலும் சரி, அல்லது ராஜ்ய சர்க்கார் போட்டாலும் சரி, அதற்கு மேலும் அப்பயிருக்கு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி விதிக்கிறது ஒரு வரி. கடலைக்கு, பொட்டுக்குக் கூட வரி போடப்போவதாக கேள்விப்படுகிறேன். அது உண்மையா, இல்லையா அமைச்சர்தான் சொல்லவேண்டும். ஆகவே ஒரு பொருள் மீது போட பல்வேறு வரிகளை விதிக்கக் கூடிய நிலைமையிலே அந்த அளவுக்கு பாதிக்கிறது. தேங்காய் மேல் வரி போட்டோம், உடனே எடுக்கப் பட்டது.

இந்த மணிலாப் பயிர் மீது வரி போடுகிறோம் என்று சொல்லக் கூடிய நேரத்திலே அது 'கமர்ஷியல் கிராப்ஸ்' அதாவது வியாபாரப் பொருள் அப்படி என்று சொல்லலாம். அது எண்ணெயாக மாறுகிறது, சோப்பாக மாறுகிறது, பிண்ணாக்காக ஆகிறது. ஆனால் தேங்காய் கொப்பரை எண்ணெயாக மாறு கிறது, அந்த எண்ணெ சோப்பாக மாறுகிறது. அந்த சோப்பு உபயோகப் படுத்தப் படுகிறதா, இல்லையா? அந்த நிலைமையிலே வேறு வியாபாரப் பொருள் களை உபயோகப்படுத்துகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்தப் பொருள்களுக்கு டாக்ஸ் போடுங்கள் என்ற அர்த்தம் ஆகிறது. அதற்காகத்தான் போடப்படுகிற வரி அதை வசூல் செய்கிற அளவுக்கு விவசாயி பாதிக்கப்படு கிறான். அதுவும் மார்க்கட்டிங் என்று சொல்லிவிட்டு அது தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் வாழ்வை பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு அந்த பிரைவேட் வியாபாரி களை அப்படியே விட்டு விடவேண்டுமா? சில பகுதிகளில் மட்டும் அல்லது யார் வந்துகேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மட்டும் விலக்கு என்று இருக்குமானால் இந்த மார்க்கெட்டிங் ஒழுங்காக நடக்குமா?

இன்றைக்கு பஞ்சாப், அரியானா இங்கெல்லாம் கம்ப்பல்சரி மார்க்கெட்டிங் இருக்கிறது. இன்னும் எந்தெந்த ராஜ்யத்திலே இருக்கிறதோ எனக்குத் தெரியாது. அமைச்சர்தான் சொல்லவேண்டும். எற்கெனவே நான் பத்திரி கையில் பார்த்தேன். அது கைவிடப்பட்டதா? இல்லை யாராவது வியாபாரிகள் வந்து தகராறு பண்ணி வற்புறுத்தி அதற்குப் பிறகு கைவிடப்பட்டதா? என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே கம்ப்பல்சரி மார்க்கெட்டிங் கொண்டு வருவதன் மூலமாகத்தான் விவசாயம் ஒழுங்காக நடைபெறும். அந்த விவசாயிகள் பலன் அடைவார்கள், என்பதை பொதுமக்கள் காணக்கூடிய அளவுக்கு சூழ்நிலை ஏற்படமுடியும். அப்படி கம்ப்பல்சரி மார்க்கெட்டிங் வரக்கூடிய நேரத்திலே நாம் என்ன செய்யவேண்டியிருக்கிறது? தனிப்பட்ட முதலாளிகள் சரக்குக் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் 75 சதவிகிதம் முன்தொகை

கேட்கிறார்கள். அப்படி நாமும் விவசாய அபிவிருத்திக்காக வேண்டி ஒரு பொருள் விற்பனை செய்யக்கூடிய அளவு அந்தப் பொருள் மீது 75 சதவிகிதம் அட்வான்ஸ் பணம் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடத்திலே 75 சதவிகிதம் கேட்டால் 100 தருகிறேன் என்று சொல்வார்கள். நாம் 100 கொடுத்தால் அவர்கள் 150 தருகிறேன் வா என்று சொல்வார்கள். இது ஒரு ஸ்டேட் டிரேடிங் மாதிரி இருக்கிறது. அது விவசாயிகளுக்கு விரோதமாக வரக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும். ஆகவே இந்த முறையிலே கம்ப்பல்சரி மார்க்கெட்டிங் முறையைக் கொண்டு வருவதன் மூலமாகத்தான் விவசாயிகள் பலன் காணமுடியும்.

அதே மாதிரி நெல்லை எடுத்துக் கொண்டால் விளைகின்ற நெல்லில் 5 சதவிகிதம் இந்த மார்க்கெட்டிங்குக்கு வருகிறதா என்று பார்த்தால் சந்தேகம் தான். ரெடியாக கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் கள்ள மார்க்கெட்டில் கொள்ளை லாபத்திற்கு விற்பதை நாம் ஒன்றும் பண்ணுவதற்கில்லை, என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. இது முறையா, இது நியாயமா? ஆகவே, இந்த கம்ப்பல்சரி மார்க்கெட்டிங் கொண்டு வருவது மட்டுமல்ல, விவசாயி உற்பத்திப் பண்ணுகிற எந்தப் பொருளாக இருந்தாலும் அந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்கு வரவேண்டும். அது முட்டையாக இருந்தாலும், அல்லது கோழியாக இருந்தாலும், மாடாக இருந்தாலும் அல்லது ஆடாக இருந்தாலும், அமைச்சர் அவர்கள் சிரிக்கிறார்கள், அவர்கள் அதிகாரிகளைக் கேட்டுக் கொள்ளலாம். பஞ்சாப், அரியானாவில் அப்படித்தான் நடக்கிறது. ஆக அத்தனையும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்கு வரக் கூடிய சூழ்நிலை உண்டாகிறது.

இன்றும் என்ன நிலைமை? தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் ஒவ்வொரு மூட்டையிலும் சாம்பிள் என்ற பெயரில் கொஞ்சம் மணிலாப் பயிரை எடுக்கிறார்கள். அதுமாத்திரமன்றி இடையிலும் தட்டிவிடுகிறார்கள். 100 கிலோ இருக்க வேண்டுமென்றால் 110 கிலோ எடை போடுவான் இல்லையென்றால் 90 கிலோ எடை போடுவான். ரொம்ப மோசமான நிலைமை இருக்கிறது. எந்த விதத்தில் வரி போட்டாலும் அந்த வரியை பில்லில் காண்பிப்பதில்லை. வேறு ரூபத்தில் எடுக்கக்கூடிய அளவுதான் இருக்கிறது. இவ்வளவையும் பொதுமக்கள் மத்தியில் கருத்துத் தெரிவிக்கக்கூடிய அளவுக்கு விட வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறேன். கம்ப்பல்சரி மார்க்கெட்டிங் முறையை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இந்த மசோதாவைத் தவிர இன்னொரு மசோதாவையும் நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீதும், கண்டனத் தீர்மானத்தின் மீதும் விவாதம் நடக்க வேண்டியிருப்பதால், இந்த மசோதாவின் மேல் பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் கூடுமான அளவு குறைந்த அளவு பேசும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிற்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஸ்டேட்மென்ட்ஸ் ஆப் ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸை பார்க்கும் போது—

"Under sub-section (1) of section 18 of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959), market committees levy cess by way of sales tax on any notified agricultural produce bought or sold in the notified market area... ...

By virtue of this Article the Parliament has enacted the Central Sales Tax Act, 1956......

the tax payable by any dealer inside the State shall not exceed two per cent (three per cent from 1st July 1966) of the sale or purchase thereof and such tax shall not be levied at more than one stage in a State ...

The High Court while disposing of Writ Appeal No. 468 of 1968 against the judgment in Writ Petition No. 458 of 1964 held that the levy of cess on groundnut by the market committee under section 18 of Tamil Nadu Act 23 of 1959 was illegal and unconstitutional........."

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். புதிதாக வரி ஒன்றும் இல்லை. போடுகின்ற வரியை சட்டப்படி வசூலிக்க முடியாத நிலையிலே 'ஃபீ' என்று மாற்றியிருக்கிறார்கள். டாக்ஸ் என்பதற்கும் ஃபீ என்பதற்கும் டெபனிஷன் ஹைகோர்ட்டிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். டாக்ஸ் என்பது "பர்டன் ஆப் தி பீப்பிள்". நகரசபைக்கு வீட்டு வரியைக் கொடுப்பதாகச் சொன்னால், வீட்டு முன்னால் வாருகால் இல்லை, லைட் போடவில்லை என்றெல்லாம் கேள்வி கேட்க முடியாது. அதேநேரத்தில் 'ஃபீ' என்று சொன்னால்—'It is burden on the people' என்றுதான் ஆகும். டாக்ஸ் என்பதை எடுத்துவிட்டு ஃபீ என்று போடுவதன் மூலம் நீங்கள் மாட்டிக் கொள்ளும் நிலைமைதான் இருக்கிறது. சட்டப்படி வசூலிக்கும் ஃபீக்குத் தகுந்தபடி இன்ஸ்டிட்யூஷன்களுக்கு சர்வீஸ் செய்து கொடுக்க வேண்டும். நாளைக்கு ஒருவர் ஃபீ ஆக கலெக்ட் பண்ணி இருக்கிறார்கள், இதற்குண்டான வேலை செய்யவில்லை என்று சொன்னால் அன்றைக்கு கோர்ட்டில் இந்த மசோதா நிற்குமா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் லா டிப்பார்ட்மெண்டை எல்லாம் கலந்திருக்கக்கூடும். அவர்கள் என்ன அபிப்பிராயம் சொன்னார்கள் என்பதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கூற வேண்டும். இதற்கும் மேலாக—You have not rendered service and it is not Compensationing the fee.

என்று சேலஞ்சு பண்ணினால் என்ன பண்ண முடியும்? அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பற்றிச் சரியான விளக்கத்தைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமருகிறேன்.

திரு. மா. பா. சாரதி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நடைபெறக்கூடிய ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடம் நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்கும் அதே நேரத்தில் வியாபாரிகளுக்கும் பயன்பட்டு வருகிறது. அங்கு செஸ் முறையில் வரி அடாவடித்தனமாக வாங்கப்படுவதாகக் கூறி அதிலே ஒழுங்கீனங்கள் இருக்கின்றன என்று கூறி

வழக்குத் தொடரப்பட்டது. அந்த வழக்கு வியாபாரிகளுக்கு ஆதரவாக முடிவாகிவிட்டது. மற்ற இடங்களில் மணிலாப் பயிரை விற்பனை செய்யக் கூடாது, ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடத்தில் மட்டுந்தான் விற்பனை செய்யப்பட வேண்டும், அதுமட்டுமல்லாமல் எந்தெந்தப் பொருள்கள் இந்த விற்பனைக் கூடத்தில் விற்கப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவாதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ, அவ்வளவும் விற்பனைக் கூடத்திற்கு வந்து சேர்ந்துதான் விற்கப்பட வேண்டும். அதன்மூலம் விற்பதால் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ நன்மையாக இருக்கிறது. இப்போது கட்டணமாகப் பேரடுவதால் விவசாயிகளுக்கும் நன்மை இருக்கிறது, வாங்குபவர்களுக்கும் நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நூறு மூட்டை மணிலாப் பயிரை மற்ற மார்க்கெட்டில் வாங்க வேண்டுமென்றால், 500 ரூபாய் அதிகம் கொடுத்தால்தான் வாங்க முடியும்.

மதிப்பிற்குரிய முருகையன் அவர்கள் கூறியது போல் திருவண்ணாமலை, வேலூர், ஆற்காடு, திருப்பத்தூர் ஆகிய இடங்களில் இந்த ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருவதால், நண்பர் சுப்பராஜா அவர்கள் சொன்னது போல், இந்தக் கட்டணத்தை சட்ட நுணுக்கத்திற்கேற்ப வசூலிப்பதில் ஆட்சேபணை இருக்கமுடியாது என்ற என்னுடைய கருத்தை கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாய விளைபொருள்கள் அங்காடிகள் திருத்த மசோதாவின் மீது சில திருத்தங்கள் கொடுத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவர்கள் கருத்துக்களை எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த வரி செஸ் டாக்ஸ் என்ற பெயரால் தான் அழைக்கப்படுகிறது, எவ்வளவோ ஆண்டு காலமாக விதிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதை வாங்குவதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன, ஆகவே, இதை வாங்கக்கூடாது என்று ஹைகோர்ட்டில் தீர்ப்புக் கொடுத்து விட்டார்கள். அப்படியானால் ஏற்கெனவே வசூலித்த பணத்தையெல்லாம் அவரவர்களுக்குச் கொடுத்துவிட வேண்டும். அதைக் கொடுக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் 'செஸ்' என்பதை கட்டணம் என்று மாற்றிவிட்டால் ஏற்கெனவே வாங்கப்பட்ட பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டாமென்ற முறையில் அரசாங்கம் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

கட்டணம் என்று சொல்லி சிலவற்றை வசூலிக்கிறோம். அது மிகக் குறைந்த அளவுதான் இருக்கிறது முன்பு செஸ் என்ற முறையில் 100 ரூபாய்க்குப் பொருள்கள் வாங்கினாலும், விற்றாலும் 50 புதுக்காசுகள் கட்ட வேண்டுமென்று போட்டிருந்தோம். இப்போது அது 25 காசாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடங்களில் பல வசதிகள் உற்பத்தியாளர்களுக்குச் செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் சொல்லியது போல் எல்லா விதமான வசதிகளும் செய்து கொடுத்து வருகிறோம் என்பதை அங்கத்தினர்களே உணருவார்கள். தரமான பொருள்களை வாங்கி விற்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நிறுவையிலும் கூட தவறுகள் ஏற்படா வண்ணம் ஒழுங்கான முறையில் செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது. பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு போகிறவர்களுக்கு ஒழுங்காகப் பட்டுவாடா செய்யப்படுகிறது. கொண்டு வருகிற விவசாய தானியத்தை உலர்த்த, சுத்தம் செய்ய,

கொட்டி வைத்து விற்பனை செய்ய ஏற்பாடு செய்து தரப்படுகின்றன. தொலைபேசி மூலம் வியாபாரிகளுடன் தொடர்பு கொள்ள ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கொண்டு வந்த தானியங்களை ஒரு வாரம், பத்து நாட்களுக்கு வைத்திருந்து விற்கவில்லை என்றால், திரும்ப எடுத்துச் செல்லுவததில் கஷ்டங்கள் இருப்பதால் அடுத்த சந்தையில் விற்கும் வகையில் குறுகிய காலத்திற்கு அங்கேயே வைத்துக் கொள்ளுவதற்கு வசதி செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது.

இவைகளை எல்லாம் செய்து கொடுத்துக் கொண்டுதான் வருகிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோதண்டராமன் அவர்கள் கட்டாயமாக எல்லாப் பொருள்களையும் இங்கு கொண்டு வந்து விற்கவேண்டும் என்று சட்டத்தை இன்னும் மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பதைப் போல் இங்கும் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்த நல்லெண்ணத்தோடு அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. அது நிச்சயமாக வரும் என்று நானும் நம்புகிறேன். வேளாண்மை விளைபொருள் அங்காடிகள் மசோதா பற்றிப் பேசும்போது ஆடுகள், மாடுகள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதற்காகத் தான் நான் சற்று சிரித்தேன். வேளாண்மை விளைபொருள்களை அத்தனையும் இங்கு கொண்டு வந்து விற்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படி ஒழுங்கான முறையில் அங்காடிகள் வழி விற்கவேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் உணருகிறது. அதை ஆலோசித்து வருகிறது.

இந்த செஸ் என்பது வரி அல்ல. ஆகவே, அதைக் கட்டணம் என்ற பெயர் மூலம் குறைந்தளவில் வசூல் செய்து தரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பராஜா அவர்கள் கூறியதுபோல் சட்டத்துறை இதை நல்லமுறையில் பரிசீலனை செய்துள்ளது. செஸ் என்பதை 'ஃபீ' என்று ஆக்கவேண்டும் என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறது. இதில் ஏதாவது ஒழுங்குப் பிரச்சினை அல்லது சட்டப் பிரச்சினை வந்து மீண்டும் வியாபாரிகள் வழக்கு போடுவார்களே என்ற அச்சம் உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தேவையில்லை. அப்படி வந்தாலும் அதைப் பார்த்துக்கொள்ள சட்ட இலாகா இருக்கிறது. ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டுவருகிறபோது எல்லாவற்றையும் ஆலோசனை செய்துதான் கொண்டுவரப்படுகிறது என்று எடுத்துக் கூறி பொறுக்குக்குழுவிற்கு விட வேண்டுமென்று அவர்கள் திருத்தம் கொடுத்திருந்தாலும், இதன் அவசியத்தை உணர்ந்து அதை வலியுறுத்தாத காரணத்தினால், என் நன்றியைக்கூறி கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தத்தை திரும்பப் பெற்று இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருத்தங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு வேளாண்மை விளைபொருள் அங்காடிகள் (இரண்டாம் திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 30/70, ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்"

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 11 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

குறுந்தலைப்பு முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, "இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்படவேண்டும்" என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

5. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகளைக் கேட்டுப் பெறுதல் மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 32/70).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகளைக் கேட்டுப் பெறுதல் மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 32/70)-வை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள மேதகு ஆளுநரவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

7. நடைமுறைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) ஒரு மசோதா என்ன காரணத்திற்காகக் கொண்டுவரப்படுகிறதாகச் சொல்லப்படுகிறதோ, அக்காரணம் இல்லாத சூழ்நிலையில் அம்மசோதாவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள அவசியமின்மை குறித்து.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: On a point of Order இந்த மசோதா குறிப்பிட்ட ஒரு காரணத்தை முன் வைத்து அதற்காகத்தான் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. இதன் ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ பகுதியில் இந்த மசோதா என்ன காரணத்திற்காகக் கொண்டுவரப்படுகிறது என்பதை விளக்கி இருக்கிறார்கள்.

The Government have received information about the proposal of the private operators to take their vehicles off the road on the 15th August 1970. Such stoppage of motor vehicles would have caused considerable inconvenience to the public. It was therefore considered necessary to provide uninterrupted service to the public. As the number of motor vehicles available with the Government were not sufficient for the purpose, it was necessary to take power to requisition the motor vehicles belonging to private operators.

இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கம் இன்றையதினம் நிறைவேறிவிட்டது. ஏனென்றால் ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதியை நாம் கடந்துவிட்டோம். இந்த அவசரச் சட்டத்தை என்ன காரணத்திற்காகக் கொண்டுவருகிறார்களோ, அந்த சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை. ஆகவே இந்த மசோதா 'it is infructnous.' கருவிலேயே சிதைந்து விட்டமாதிரியாகும். ஆகவே அவசியம் இல்லாத சூழ்நிலையில் இந்த மசோதா இன்றையதினம் கொண்டுவரப்படுகிறது. என்ன காரணத்திற்காக இது கொண்டுவரப்படுகிறது என்று சொல்கிறோமோ, அந்தக் காரணம் இன்றையதினம் நாட்டில் இல்லை. என்ன காரணத்திற்காக இது கொண்டுவரப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறதோ, அந்தச் சூழ்நிலை இன்றைய தினம் நாட்டில் இல்லாத நிலைமையில் இப்படி ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு